Publicație realizată de **Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov** în parteneriat cu **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**

Glina a sărbătorit toamna printr-un târg al comunității

6

Păpuși din nimic

7

Bijuteriile de lângă noi

9

Primul cuvânt de pe tablă

11

condeie Ilfovene

Nr. 110 | noiembrie 2026 | Publicație de cultură

Cernica

Toamna, între culoare, tradiție și bucuria de a crea

4-5

Teatru pentru toate vârstele

3

Arhivele memoriei: filme, imagini și voci care păstrează trecutul

10

Tabletă literară

Pomul minunat cu poamele de aur

Prof. Nică D. LUPU, Brănești

A fost un consumator înrăit al fructelor cu conținut distinct, destinat valorilor cunoașterii polivalente.
În acest fel a acumulat în întreaga ființă avidă de știință, o bogăție admirabilă a știrilor hrănitoare spiritual. La un moment dat, a gustat cu mare poftă din fructul desprins de pe ramura măiastră pe care era notat cu majuscule „ABECEDAR". Așa a început să deslușească semnificația literelor și a cuvintelor scrise. În acest fel s-a deschis calea luminii spre știința conținuturilor lumii cu mult mai multe conexiuni decât o făcuse până acum. Cu o asemenea încărcătură simbolică, a constatat că este extraordinar de plăcut să cunoști lecturarea luminoasă!
În etapa următoare a desfăcut cu multă luare-aminte de pe ramura cu culori tentante, rodul magic însemnat cu „ARITMETICĂ". A deprins cu relativă sprinteneală, valoarea cifrelor și a învățat „jocul" de calculat cu acestea. Pășește acum încrezător să socotească atât pe tabelele beneficiilor, cât și pe cele ale prejudiciilor care îi ies în cale. De acum înainte, toți pașii vieții pot fi numărați cu știința celor care îl așteaptă cu nerăbdare pe poteca chibzuirilor adânci. Este fantastic să ai cunoștințe cu chipuri de lumină despre socotit!
A învățat cum să deseneze pe hârtie simbolurile literelor și cifrelor, florilor aromate și ale fructelor mănoase, stimulat de un licăr lăuntric arzător. Este capabil să-și pună în valoare pregătirea din arealul grafiei cu pricepere mărinimoasă, impulsionat de aspirații ilustre spre măiestrie.
Este formidabil să „vorbești" elegant omenirii fără a deschide gura!
S-a obișnuit cu mânuirea instrumentelor și aparatelor de citit, calculat, scris, demonstrat, creat..., cu satisfacții nedisimulate. Este admirabil!
A fost încântat atunci când și-a dat seama că pe calea acumulării cunoștințelor sale nu este niciun fruct oprit (ca în legile religiei), de aceea se avântă încrezător spre culesul cât mai multor fructe hrănitoare pe căi tot mai înalte.
S-a obișnuit din ce în ce mai mult cu limbajul codificat al cititului, scrisului, socotitului, desenului, cântecului, sportului... care îl călăuzește prin conținuturile de mare diversitate ale acelui pom al înțelepciunii, ticsit cu poame minunate. Așa a cunoscut pe multe căi, nestematele delicate ale științelor și posibilitatea de aplicare a acestora în viața de zi cu zi.
Totul este colosal!
Însumând toate ramurile cunoașterii, acestui pom mănos i s-a dat un nume simplu: ȘCOALĂ. Simplu, simplu, dar este o noțiune extraordinar de complexă, cu nemărginită importanță în evoluția unei personalități, încât nu se mai poate respira la parametri normali în afara influențelor acestor roade miraculoase.

* * *

În polivalența deșteptăciunii pe care o generează cititul, scrisul, socotitul, vocația diversă..., este minunat atunci când toate lucrările iscusinței culesului specific, sunt făcute cu prețuire de foarte bine. ■

Hazardul

Prof. Mihaela-Bianca MÎCIU, Cenaclul literar „Hazard", Colegiul Silvic „Theodor Pietraru", Brănești

Toată marea de la marginea pământului n-ar fi în stare să acopere neliniștea oamenilor. Omul își creează singur Iadul prin lucrurile la care nu poate renunța. Astfel, liniștea devine singura formă de mântuire în acest haos. Doamne, iartă-mă pentru zilele în care n-am știut să țin la mine. Și eu am o viață de trăit...
Nu mai vindeca pe toată lumea, parcă șoptesc scoicile de la malul mării. Când nu vei mai putea, vei vedea cine rămâne lângă tine. Caută-ți liniștea dincolo de orice obstacol întâlnit. Nu grăbi niciun proces și bucură-te de fiecare fluture care se așază pe umărul tău și de fiecare rază de soare care te îmbrățișează. Supără-te dacă este nevoie, râzi dacă o glumă este bună și zâmbește dacă toate aspirațiile tale au prins contur. Greșelile devin lecții atunci când alegi să înveți din ele. Vrei să fie bine, dar oare ție îți este bine? Sufletul tău ce părere are? Ești obișnuit să îi ajuți mereu pe ceilalți, dar câți sunt cu adevărat alături de tine? Orice urmă de bunătate este un ecou care se va auzi mult mai puternic peste ani. Totuși, dacă limitele nu există, această bunătate poate deveni o umbră a propriei tale existențe. Ție cât timp îți dedici în raport cu ceilalți? Îți mai rămâne timp pentru tine sau te dăruiești întru totul celor din jur? Haosul poate domina, dar toată adrenalina trebuie valorificată. Potențialul cere să fie descoperit. Nici nu știu ce se întâmplă, ce se alege de tot sau când va veni acel timp în care orice buză întoarsă va deveni un zâmbet frumos. Zâmbește, chiar dacă în jurul tău este Iadul. Este cel mai sincer sfat pe care ți-l pot da. Lasă hazardul să fie o experiență liniștitoare. Evoluția va fi cea mai frumoasă coroană. Fii îngăduitor cu tine însuți, iar bunătatea pe care o arăți celorlalți vine dintr-o împăcare a sinelui. Omul împrăștie tot ceea ce are în sclipirea ochilor. Astfel, bunătatea ta față de ceilalți este o oglindă a faptului că tu ești un om împlinit. Acest Iad este, de fapt, un Rai pe care îl vei vedea mai bine dacă te bucuri de tot ceea ce faci. Totul... cu limite! Și starea ta de bine este importantă. Ceea ce îți dorești cu adevărat încă nu te-a găsit pentru că nu e momentul. Răbdarea este un tovarăș bun al succesului.
Am ales să trăiesc fiecare moment la catedră bucurându-mă de orice suflet care mă privește. Dacă eu mă uit cu admirație la cei din fața mea, starea de bine pe care o resimt ei se întoarce înzecit la mine... este o liniște de nedescris. Sper ca „Hazard" să fie un ACASĂ pentru sufletele care se caută în această imensă mare a neliniștii. ■

POEZIE

Gânduri

Prof. **Marius Florin MARCU** (Periș)

Mi-e gândul pădure cu foșnet de dor
Atunci când pe drumuri te simți istovită,
Iar buzele-mi sunt viață și rece izvor
Când setea de noi te vrea copleșită.

Cu gândul la tine îmi țin pașii-n potecă
Pe sub galbene frunze te visez uneori,
Mă las pradă iubirii care vrea să mă ducă
De pe crestele-nalte până aproape de nori.

Prin galbenul frunzei pășesc cu sfială
De verdele crud mă găsesc părăsit,
Tot caut iubirea ce-am aflat într-o vară
Când totul părea un roman nesfârșit.

Mi-e gândul pădure și privirea potecă
Ce străbate în goană pe sub bolta de nori,
Cu speranța că poate gândul meu să te-aducă
Mai aproape de mine, mai aproape de noi.

Toamna

Florentina STOICA,
Profesor Înv. Primar,
Școala Gimnazială Nr. 1 (Dobroești)

Toamna-n veșmântu-i de aur
Aleargă zurlie pe drumul de jar...

O pală de vânt brumăriu ca un taur
Stârnește vălătuci de culori
în cosmicul har.

Copacii-și scutură coroana
Roșul se aprinde ici-colo
în galbenul sec de fiori

Frunza valsează-n furtună,
Îngână povești la ceasuri
Stătute-n târziu...

Ghindele cad pe umeda iarbă
Clopoțind chihlimbar,
Vântul șuieră-n ropot

Legendele înciudatului făurar
Înnoirea vestește în pragul
Anotimpului strengar.

Nori de giulgiu se-nalță pe ceruri
și ploaia își țese perdelele-i reci, un
Colț de cer bate toaca glumelor seci
Luând-și zborul pe heruvimice poteci.

La geam, genele Moșului Ene
sunt grele de coapte gutui,
E toamnă în hornuri alene
Și dragostea-mi umblă hai-hui.

Postarea de duminică

Veronica AMUZA

Se anunță nuntă,
Nuntă mare-n sat,
Vara și cu Toamna
Iar s-au aliat

Își fac jurăminte
Și se țin de mână
Pentr-un mariaj
Fix de-o săptămână

Dragoste fierbinte,
Nuri cu năbădăi,
Prind în jurul lor
Fete și flăcăi

Fac cununi de frunze,
Pică în visare,
Vara e frumoasă,
Toamna-i răpitoare

Vara-și pune rochie
Verde crud, cu flori,
Toamna-i aurie
Și schimbă culori

În iubirea lor
Uită de războiul
Ce-l poartă de-o viață
Și umple zăvoiul

Cu flori și arome
Care mai de care,
Ce să mai, se-anunță,
Zic, o nuntă mare

Strâng în jurul lor
Păsări să le cânte,
Veselia-i mare,
Mare cât un munte

În vârtej de vânturi
Frunzele dansează,
Vulpea si cu ursul
Îmbătați, valsează

Se anunță-n trombă
Și neinvitat
Stârnind agitații,
Leul împărat

Supărat nevoie
Că era să piardă
Așa nuntă mare
Ce n-o să mai vadă

Vara, supărată
A invitat focul
Și l-a pus la masă
Unde-i era locul

Dar să vezi belea
Toamna, n-a putut
Lângă foc să stea
Și nici n-a știut

C-a fost invitat
Și-uite-așa deodată
Tristă și retrasă
Stătea supărată

Și-a dat un anunț
Chiar acolo-n crâng
C-o să dea divorț
Până la amurg

Bine, o să spuneți
Că exagerez,
Că nu are cum
Și că inventez

Dar, pe bune-acum
Privind fenomenul
Și trăind în trend
Mai contează genul?

Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov
Manager
Sorina COȘBUC

Condeie ILFOVENE

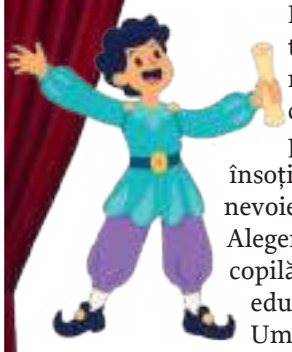
Editor:
Centrul Român pentru Inițiativă Socială
Editor coordonator:
Cătălin DRAGOMIR
Redactori:
Antuanela ROȘIORU, Cristina ANGHELUȚĂ
Colaboratori:
George V. GRIGORE, Nică D. LUPU, Victor COLONELU, Marius Ovidiu SEBE

DTP:
Dan DULGHERU
Distribuție și logistică:
Alex LEOLEA
Tipar:
Tipografia București
Tel. **0371.084.001**;
e-mail: **condeieilfovene@gmail.com**
ISSN 2601 - 0984; **ISSN-L 2601 - 0984**
Publicație distribuită gratuit

„Pățaniile lui Rică”, o lecție despre curaj și prietenie

Copiii cu vârste între 10 și 14 ani au avut ocazia să descopere lumea teatrului prin intermediul spectacolului „Pățaniile lui Rică”, prezentat la Palatul Cultural din Buftea, pe 22 octombrie 2026.

Protagonistul poveștii este Rică, un iepuraș curajos, dar prea încrezător în propriile puteri, care ajunge în situații neașteptate. Întâmplările sale, construite în jurul umorului și al aventurii, le-au oferit copiilor atât momente de amuzament, cât și prilejul de a reflecta asupra unor situații întâlnite în viața de zi cu zi.

Dincolo de peripețiile personajului, spectacolul transmite mesaje despre prietenie, curaj și responsabilitate. Povestea îi încurajează pe copii să înțeleagă că greșelile fac parte din procesul de învățare, că încrederea în sine trebuie însoțită de discernământ și că a cere ajutor atunci când ai nevoie nu reprezintă un semn de slăbiciune.

Alegerea unei povești cu un personaj apropiat universului copilăriei oferă o modalitate accesibilă de a aborda teme educative fără a transforma spectacolul într-o lecție formală. Umorul și situațiile prin care trece Rică fac ca mesajul să ajungă la public firesc, prin intermediul poveștii. Evenimentul a fost organizat de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov, în parteneriat cu Primăria Buftea, prin Centrul Cultural Buftea.

Reprezentația face parte din programul de activități culturale dedicate copiilor, prin care CJ Ilfov urmărește să ofere celor tineri acces la spectacole de teatru și să îi apropie de lumea artelor. ■

La Doamna Chiajna a fost o „prăjitură” de teatru: „Tiramisu”

Invitațiile oferite doritorilor au fost pentru sâmbătă, 3 octombrie 2026, de la ora 18.00, la Casa de Cultură „Doamna Chiajna”. În familie, dacă ești de-al casei, rețeta e simplă: minți, zâmbești și nu întrebi ce-i la desert... „Tiramisu” a fost o comedie spumoasă despre iubire, minciuni și... rețete letale, în care aparențele înșală, secretele ies la iveală cu fiecare felie, iar zâmbetul cald de pe masă poate ascunde cea mai amară surpriză. O distribuție de excepție a adus pe scenă un cocktail savuros de neîncredere, gelozie și umor negru, într-un spectacol în care nimeni nu e exact ce pare - nici desertul. Distribuție: Carmen Tănase, Ani Crețu, Bogdan Fărcaș, Sergiu Costache, Ionuț Ciocia, Ana Odagiu. Regie: Dragoș Câmpan. Foto: Șerban Mestecăneanu.

Aparențele au înșelat (ca întotdeauna), secretele au ieșit la iveală, iar umorul și răsturnările de situație au făcut o seară de teatru pe cinste. Mai multe nu devoalăm din narațiunea dramatică a spectacolului, decât faptul că aplauzele au fost fără număr... Spectacolul a avut un caracter caritabil, iar fondurile strânse au fost donate unei cauze speciale.

Cărțile donate au fost înregistrate în inventarul Bibliotecii Comunei Chiajna, care - prin contribuția dumneavoastră - a devenit astfel mai bogată. ■

Iată trei direcții în care s-a înfiripat vibrația unui spectacol de teatru: spectacol, caritate și tezaurizare bibliofilă... Felicitări inițiatorilor!

Peter Pan a adus teatrul interactiv mai aproape de copiii din Buftea

Palatul Cultural din Buftea a găzduit spectacolul „Aventurile lui Peter Pan”, o reprezentație interactivă dedicată copiilor cu vârste între 4 și 9 ani, în care micii spectatori au fost invitați să participe la desfășurarea poveștii.

Evenimentul a fost organizat de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov, în parteneriat cu Primăria Buftea, prin Centrul Cultural Buftea.

Pe parcursul reprezentației, copiii au urmărit aventurile lui Peter Pan și au interacționat cu personajele, fiind implicați în jocul scenic. Momentele amuzante, surprizele și participarea publicului au transformat spectacolul într-o experiență adaptată vârstei celor mici.

Povestea a adus în atenție teme precum prietenia, curajul și încrederea în propriile puteri, transmise prin intermediul personajelor și al situațiilor de pe scenă. Formatul interactiv le-a oferit copiilor posibilitatea de a se apropia de lumea teatrului prin joc și imaginație.

Reprezentația se înscrie în seria activităților culturale dedicate publicului tânăr, susținute de Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov. Astfel de evenimente oferă copiilor ocazia de a descoperi teatrul de la o vârstă fragedă și de a participa la experiențe culturale în afara mediului școlar. ■

Pagină realizată de George V. GRIGORE

Toamna, între culoare, tradiție și bucuria de a crea, la Cernica

Cristina ANGHELUȚĂ

„Visul unei Nopți de Toamnă” a adus copiii și familiile împreună, în jurul atelierelor artistice și al celei de-a patra ediții a Festivalului Dovleacului.

La Grădinița nr. 1 din Cernica, toamna a devenit prilej de întâlnire, creație și apropiere între generații. Evenimentul „Visul unei Nopți de Toamnă în Județul Ilfov”, organizat la 16 octombrie 2026, a transformat spațiul grădiniței într-un loc al exprimării artistice, în care copiii au descoperit bucuria de a lucra cu propriile mâini, iar părinții și bunicii au putut lua parte la activitățile lor. Manifestarea a fost organizată de Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov, în parteneriat cu Primăria Cernica. Programul a avut ateliere creative, activități muzicale și momente dedicate simbolurilor toamnei. Evenimentul a inclus și cea de-a patra ediție a Festivalului Dovleacului, inițiativă a Grădiniței nr. 1 Cernica.

Învățarea prin culoare și îndemânare

Exersându-și imaginația și îndemânarea, în cadrul atelierului „Micul Pictor de Toamnă” copiii au realizat tablouri pe șevalet, iar dovlecii, elemente reprezentative pentru acest anotimp, au devenit suport pentru alte lucrări artistice, în cadrul atelierului „Dovlecilor Pictați”. La „Poartă Toamna cu Tine”, cei mici au avut ocazia să personalizeze sacoșe din pânză, transformând obiectele obișnuite în creații proprii.

Fiecare atelier a propus o formă diferită de exprimare. Pictura, decorarea și lucrul cu materiale simple le-au oferit copiilor posibilitatea de a experimenta, de a face alegeri și de a vedea rezultatul propriilor eforturi. Activitățile au legat tema sezonului de experiențe concrete, accesibile vârstei lor.

„Colțul Recoltei” a completat atmosfera prin elemente specifice toamnei, iar spațiile amenajate pentru fotografii de familie au oferit participanților prilejul de a păstra amintiri de la întâlnire.

Activitățile reunite sub tema „Gusturile Toamnei” au adăugat programului o dimensiune legată de produsele și obiceiurile acestui anotimp.

Festivalul Dovleacului, o întâlnire cu tradițiile toamnei

Unul dintre momentele manifestării a fost concursul de pictură pe dovleci. Lucrările realizate de copii au fost prezentate în cadrul competiției, iar la finalul programului câștigătorii au fost premiați.

Dovleacul, asociat cu recolta și cu bogăția sezonului, a devenit astfel un punct de plecare pentru activități care au îmbinat jocul cu expresia artistică. Dincolo de rezultatul fiecărei lucrări, asemenea exerciții îi încurajează pe copii să privească obiectele familiare din perspective diferite și să descopere posibilitățile oferite de materiale simple.

Ajuns la a patra ediție, Festivalul Dovleacului arată continuitatea unei inițiative locale care aduce în spațiul educațional elemente ale calendarului tradițional.

Un spațiu comun pentru copii și adulți

Participarea copiilor, părinților, bunicilor și cadrelor didactice a dat manifestării o dimensiune comunitară. Activitățile au creat ocazii de lucru împreună, de schimb de idei și de apropiere între generații, într-un cadru diferit de rutina zilnică a grădiniței.

Pentru cei mici, experiența a însemnat libertatea de a încerca, de a combina culori și de a-și prezenta creațiile. Pentru adulți, a fost un prilej de a participa direct la activitățile copiilor și de a le observa inițiativa și imaginația.

La Cernica, copiii au întâmpinat toamna prin creație și participare, iar lucrările realizate au păstrat amintirea unei după-amiezi dedicate artei, învățării și bucuriei de a fi împreună. ■

Cultura începe cu cei mici

Sorina Elena COȘBUC, manager interimar

La Cernica, în octombrie, copiii au sărbătorit toamna printre dovleci, povești și multă bucurie. La grădiniță, „Visul unei nopți de toamnă” a adus împreună copii, educatori, părinți și oameni ai comunității. La Buftea, două spectacole de teatru, găzduite de Palatul Cultural, le-au oferit celor mici întâlnirea cu lumea personajelor și a imaginației. La prima vedere, sunt trei evenimente pentru copii. Frumoase, pline de culoare, cu râsete și aplauze. Eu cred însă că în spatele lor este ceva mult mai important. Este felul în care alegem să creștem o generație. Un copil care urcă pentru prima dată pe o scenă, care aplaudă un actor sau care descoperă bucuria unei sărbători alături de colegii lui învață lucruri pe care nu le găsește întotdeauna într-un manual. Învață să fie curios, să aibă încredere, să se exprime și să se bucure împreună cu ceilalți. Și, poate fără să ne dăm seama, tocmai atunci începe educația prin cultură. M-am gândit la asta privind cât de puțin le trebuie copiilor să fie fericiți. O poveste bună, câteva personaje, un dovleac transformat în motiv de sărbătoare. Dar în spatele acestor lucruri aparent simple sunt oameni care muncesc, care organizează și care înțeleg cât de mult contează asemenea experiențe. Primăria Cernica și Primăria Buftea sunt parte din această apropiere a culturii de comunitățile lor. Iar sprijinul Consiliului Județean Ilfov arată că educația și accesul la cultură pot fi construite împreună, dincolo de granițele unei singure localități.

Președintele Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma, a pus în repetate rânduri accent pe nevoile comunităților ilfovene. Cred că această grijă pentru oameni trebuie să se vadă și în oportunitățile pe care le oferim copiilor. Pentru că dezvoltarea unui județ nu înseamnă numai ceea ce construim astăzi, ci și ceea ce pregătim pentru cei care vor trăi aici mâine. Spunem adesea că cei mici sunt viitorul nostru. Dar viitorul nu începe când devin adulți. Începe acum, în grădinițe, în școli, în sălile de spectacol și în fiecare loc în care un copil simte că lumea are ceva frumos să-i ofere. Aici văd și una dintre responsabilitățile noului Centru Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov. Să ducem cultura cât mai aproape de copii, să le oferim întâlniri cu teatrul, muzica, tradițiile și poveștile locurilor în care cresc. Să nu conteze din ce localitate sunt

atunci când vine vorba despre șansa de a descoperi ceva nou. La Cernica au fost dovleci și bucurie. La Buftea, teatru și povești. Pentru copii, au fost zile frumoase. Pentru noi, adulții, ar trebui să fie și un gând despre ceea ce lăsăm în urma noastră. Pentru că educația nu se face numai cu manualul deschis. Uneori, începe cu o poveste și cu un copil care zâmbește. ■

Buftea, întâlnire cu gusturile și tradițiile toamnei

Prima ediție a Festivalului Roadelor Toamnei a adus la Buftea producători din mai multe regiuni ale țării, meșteșugari și artiști populari, într-un eveniment dedicat gastronomiei românești și promovării tradițiilor.

În weekendul 17-18 octombrie 2026, parcarea Judecătoriei Buftea s-a transformat într-un târg al produselor românești, în cadrul primei ediții a Festivalului Roadelor Toamnei. Manifestarea a fost organizată de Cooperativa Agricolă Caprirom Sud Muntenia, în parteneriat cu Primăria Buftea și Centrul Cultural Buftea, în cadrul proiectului „Poftim, din România!”, inițiat în 2023 pentru promovarea produselor agroalimentare autohtone și a muncii producătorilor români.
Oferta târgului a adus împreună specialități gastronomice din diferite regiuni. Vizitatorii au putut descoperi mere din bazinul pomicol Voinești, brânză în coajă de brad de la Bran, brânză frământată din Bucovina, miere bio, conserve, brânzeturi și iaurt de capră. Pe standuri s-au regăsit și cozonac domnesc de la Botoșani, magiun de Topoloveni, preparate din carne și lapte din zona Sibiului, legume proaspete, produse din lavandă și ceramică tradițională de Horezu.
Diversitatea produselor a oferit o imagine a bogăției gastronomice și meșteșugărești românești, fiecare regiune fiind reprezentată prin preparate și obiecte specifice. Contactul direct dintre producători și cumpărători a permis prezentarea produselor și a modului în care sunt realizate.

Muzica populară a adus generațiile împreună

Festivalul a avut și o componentă culturală, asigurată de Centrul Cultural Buftea. Programul artistic a inclus coruri, grupuri vocale folclorice, ansambluri de dansuri populare și interpreți de muzică tradițională.
Sâmbătă, 17 octombrie, publicul a urmărit Corul „Răsunetul Buftei”, dirijat de Silvia Maxim, și Ansamblul Artistic „Doina Ilfovului”, cu grupele mică și mare. Coregrafia ansamblului a fost semnată de Simona Leasă-Panțîru, iar costumele au fost realizate de Margareta Pistol.
Pe scenă au mai evoluat Grupul Vocal Folcloric „Vatra Buftei”, Grupul Vocal Folcloric „Muguri de Dor”, precum și cursantele clasei de canto popular Jasmin Bokor, Eva Nițuică și Izabela Chiriac. Programul a continuat cu Grupul Vocal „Noua Generație”, coordonat de Geta Vrabie, Grupul Vocal Folcloric „Flori de Măr”, din Voinești, județul Dâmbovița, și Ansamblul „Măldița Șoimarilor”, din Șoimari, județul Prahova.
Duminică, 18 octombrie, programul a inclus Grupul „Suflet de Român”, pregătit de profesoara Daniela Matache. Un aspect aparte al manifestării a fost participarea artiștilor din mai multe generații, cu vârste cuprinse între 4 și 80 de ani. Copiii, tinerii și seniorii au împărțit aceeași scenă, prin cântece și dansuri care păstrează repertoriul folcloric românesc.
Directoarea Centrului Cultural Buftea, Petronela Șfabu, a evidențiat caracterul intergenerațional al programului și participarea numeroasă a artiștilor.

Recolta, gastronomia și patrimoniul cultural

Prima ediție a Festivalului Roadelor Toamnei a asociat promovarea produselor românești cu prezentarea tradițiilor populare. Târgul a oferit producătorilor un spațiu de valorificare a muncii lor, iar programul artistic a adus în atenția publicului cântecul, dansul și portul tradițional.
Pentru Buftea, evenimentul a însemnat și o întâlnire cu tradițiile altor regiuni ale țării, reunite prin gastronomie și artă populară. Produsele aduse de la Voinești, Bran, Botoșani, Sibiu sau Horezu au ilustrat diversitatea unor meșteșuguri și practici culinare transmise între generații.
Prin participarea Centrului Cultural Buftea, festivalul a oferit vizibilitate și artiștilor locali, alături de formații invitate din alte județe. Astfel, prima ediție a devenit un spațiu de întâlnire între producția tradițională, cultura populară și viața comunității. ■

Glina a sărbătorit toamna printr-un târg al comunității

Cea de-a IV-a ediție a Târgului de Toamnă, organizată în Parcul Central din Glina, a reunit copii, cadre didactice, artiști și producători locali, într-o manifestare dedicată roadelor sezonului și tradițiilor comunității.

Parcul Central din Glina a devenit, în zilele de 16 și 17 octombrie 2026, locul unei întâlniri între generații, în cadrul celei de-a IV-a ediții a Târgului de Toamnă. Standurile amenajate în parc au oferit vizitatorilor produse specifice toamnei, iar atmosfera târgului a fost completată de momente artistice și activități pregătite cu participarea comunității. Copiii și profesorii au contribuit la desfășurarea manifestării, transformând evenimentul într-un prilej de prezentare a creativității și implicării.
Produsele de sezon au adus în prim-plan legătura dintre toamnă, recoltă și tradițiile gospodărești. Prezența producătorilor locali a oferit publicului posibilitatea de a le descoperi oferta și de a susține activitatea economică din județ.

Copiii și artiștii, parte din programul târgului

Componenta artistică a completat oferta standurilor. Momentele pregătite de participanți au adus muzica și expresia artistică în mijlocul comunității, iar activitățile dedicate copiilor au oferit ocazii de participare și interacțiune.
Implicarea școlii și a cadrelor didactice a dat evenimentului și o dimensiune educativă. Participarea la pregătirea și desfășurarea târgului le permite copiilor să descopere valoarea colaborării, să își prezinte creațiile și să intre în contact cu tradițiile și activitățile specifice locale.
Prin reunirea copiilor, profesorilor, artiștilor și producătorilor, manifestarea a depășit cadrul unei simple expoziții de produse. Parcul Central a devenit un spațiu de întâlnire în care fiecare categorie de participanți a contribuit la program.

O tradiție locală ajunsă la a patra ediție

Organizarea pentru al patrulea an consecutiv arată continuitatea Târgului de Toamnă în calendarul comunității din Glina. Evenimentul s-a desfășurat cu sprijinul Primăriei și al Consiliului Local, instituții implicate în susținerea manifestărilor dedicate vieții locale.
La Glina, sărbătoarea toamnei a adus în același loc recolta, creația artistică și implicarea comunității, într-o manifestare care și-a construit continuitatea prin participarea locuitorilor. ■

Pagină realizată de Cătălin DRAGOMIR

Cu farfuria la înălțime

O masă a regiunilor, într-un hangar din Clinceni

Pe aerodromul din Clinceni, printre aeronave, Harghita, Banatul și Dobrogea au pus pe aceeași masă tocană, crumpei, musaca și dulciuri vechi. La Clinceni, gastronomia s-a vorbit ca patrimoniu viu.

Clinceni e cunoscut în Ilfov mai ales pentru aerodrom. Aeroclubul României, instituție cu o istorie de peste un secol, a făcut din el un obiectiv modern pentru aviația generală. A găzduit în 2023 expoziția Aero Expo Fest și, în 2026, ediția Clinceni Air Show. Sâmbătă, 24 octombrie, în hangarul Aeroclubului, locul a primit și un alt fel de public: 150 de oameni, așezați la o masă comună.

Evenimentul „Gastronomia Românească la Înălțime” a adus la Clinceni reprezentanți ai Harghitei, Banatului și Dobrogei, fiecare regiune cu un bucătar și cu o poveste. Au gătit Zsigmond András, Ioan Bebeșelea și Alex Petricean.

Aceste trei regiuni au în comun un drum european. Titlul de Regiune Gastronomică Europeană este acordat de Institutul Internațional de Gastronomie, Cultură, Arte și Turism (IGCAT). Harghita îl deține în 2027, Banatul în 2028, iar Dobrogea candidează pentru 2029.

Harghita a pus în farfurie o tocană din rasol de vită și măduvă, cu mămăligă, brânză de burduf și ciuperci. A urmat un desert simplu: clătite cu dulceață de afine. Banatul a ales o masă de casă: crumpei la dubă, cu cârnați și varză murată. Desertul s-a numit ciufulită cu smochine.

Pentru cititorul din Ilfov, numele sunt un semn că bucătăria românească are regiuni cu vocabular propriu, care merită păstrat.

Meniul Dobrogei a vorbit despre cum conviețuiesc comunitățile din regiune. A pus alături musacaua comunității grecești din Izvoarele (Tulcea) și preparatul Imam Bayildi, asociat comunității turce din Fântâna Mare (Constanța). Desertul a reunit ghismanul, plăcinta dobrogeană și sarailia. Comparația dintre cele două preparate a fost una dintre ideile interesante ale evenimentului: patrimoniul culinar se vede și în influențele care s-au așezat unele lângă altele.

La înălțime, la propriu

Ziua a avut și o parte aviatică: tururi printre avioanele Aeroclubului, zboruri de agrement alături de Șoimii României și un spectacol de acrobație aeriană.

Ce rămâne după o astfel de zi la Clinceni este o idee simplă. Ilfovul, care are propriul patrimoniu imaterial, a găzduit un dialog despre patrimoniul altor regiuni, într-un loc care ține de viitor prin aviație și de trecut prin istoria Aeroclubului. Rețetele, ca și portul sau meșteșugurile, se păstrează acolo unde sunt gătite, mâncate și povestite, iar în octombrie au fost povestite la Clinceni. ■

Toamna a prins culoare în curtea școlii „Petru Rareș” din Chiajna

Mere, struguri, legume de sezon, borcane cu dulceață și murături, prăjituri pregătite în casă. Pe mesele amenajate la Școala Gimnazială „Petru Rareș” din Chiajna, toamna s-a lăsat descoperită prin gusturi, culori și rețete păstrate în familie. În zilele de 19 și 20 octombrie 2026, Târgul Toamnei și Festivalul Toamnei au adus în curtea școlii copii, părinți și bunici, fiecare cu propria contribuție la eveniment. Standurile au fost pregătite cu grijă, iar produsele expuse au spus câte ceva despre munca din gospodărie și despre obiceiurile acestui anotimp. Borcanele cu conserve, dulcețurile și murăturile au amintit de pregătirile pentru iarnă, în timp ce prăjiturile de casă au completat oferta târgului. În spatele fiecărui stand s-au aflat copii și adulți care au pregătit împreună produsele și prezentarea lor.

Printre mese, copiii au avut ocazia să descopere ce înseamnă un târg organizat de la primele pregătiri până la întâlnirea cu vizitatorii. Au participat la amenajarea standurilor, au prezentat produsele și au împărtășit cu ceilalți rezultatul muncii lor. Atmosfera s-a schimbat odată cu începerea programului artistic. Cântecele și dansurile populare au adus în curtea școlii ritmuri cunoscute, iar copiii au devenit, pentru câteva momente, interpreți ai unor tradiții pe care le întâlnesc adesea în familie sau la sărbătorile locale. Atelierele creative au completat programul cu activități practice. Materialele și ideile inspirate de toamnă au devenit puncte de plecare pentru lucrări realizate de copii, fiecare participant având ocazia să-și pună în valoare îndemânarea și imaginația.

Părinții și bunicii au fost parte din această experiență, fie prin produsele pregătite pentru târg, fie prin participarea la activități. Prezența lor a dat evenimentului o dimensiune aparte: tradițiile nu au fost prezentate ca simple exponate, ci au fost aduse în mijlocul copiilor prin gust, muzică, dans și lucru manual.

La Școala „Petru Rareș”, cele două zile au însemnat mai mult decât un program festiv. Au fost zile în care elevii au ieșit din rutina orelor, au lucrat alături de familie și au descoperit că multe dintre lucrurile pe care le asociază cu toamna – un borcan de dulceață, o rețetă de prăjitură, un cântec sau un dans - au în spate povești și deprinderi transmise de la o generație la alta. ■

Păpuși din nimic

Copiii care au participat sâmbătă, 17 octombrie, la Măgurele, la un atelier de creație au învățat să confecționeze păpuși inspirate din jucăriile tradiționale, folosind linguri de lemn și pănuși de porumb.

Activitatea a readus în atenție îndeletniciri care, în anii ’80, făceau parte din universul orelor de lucru manual și al jocurilor copilăriei. În școlile din acea perioadă, orele de lucru manual îi familiarizau pe elevi cu diferite materiale și tehnici de lucru. Hârtia colorată, cartonul, textilele, firele de lână și materialele naturale erau folosite pentru realizarea unor obiecte decorative sau practice. În funcție de resursele pe care le aveau la îndemână, copiii învățau să decupeze, să lipească, să coasă sau să modeleze obiecte simple.

Confecționarea jucăriilor din astfel de materiale era și o modalitate de a da o nouă întrebuințare unor obiecte obișnuite. Lingurile de lemn puteau deveni suporturi pentru personaje, iar pănușile de porumb, prinse și împletite, erau transformate în haine și accesorii. Astfel de jucării se înscriu într-o tradiție mai veche a folosirii materialelor naturale pentru confecționarea obiectelor de joacă, înainte ca jucăriile industriale să fie accesibile pe scară largă.

La atelierul organizat în colaborare cu Centrul Cultural Măgurele „Theodor Stănescu”, cei mici și-au exersat îndemânarea și imaginația, lucrând cu atenție la propriile creații. Experiența le-a oferit ocazia să descopere că o jucărie poate fi realizată manual, pornind de la materiale simple, și să se apropie de tehnici folosite în trecut. Activitatea a fost bine primită de copii și părinți, care și-au manifestat dorința de a mai participa la astfel de întâlniri dedicate celor mici.

Atelierul face parte din seria activităților prin care copiii sunt încurajați să învețe prin practică și să descopere meșteșuguri și elemente ale culturii tradiționale. ■

Ilfovul, la Muzeul Satului, de Sfântul Dumitru

Cristina ANGHELUȚĂ

La Târgul de Sfântul Dumitru, organizat în perioada 23-25 octombrie 2026 la Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti” din București, Ilfovul a fost reprezentat de Ansamblul folcloric „Doina Ilfovului” (Buftea) și interpreta Bianca Gheorghe (Afumați). Programul manifestării a reunit ansambluri folclorice, soliști din mai multe regiuni ale țării, meșteșugari și producători de alimente tradiționale. Participarea artiștilor din Ilfov a adus în programul târgului atât dansul și cântecul popular, cât și reprezentarea unei noi generații de interpreți. Evenimentul este organizat anual în preajma sărbătorii Sfântului Dumitru, ocrotitorul spiritual al muzeului, și oferă publicului prilejul de a descoperi tradiții, obiecte de artizanat și produse specifice gastronomiei românești.

Ansamblul folcloric „Doina Ilfovului” s-a numărat printre formațiile invitate să susțină momente de cântec și dans la ediția din acest an a târgului. Acesta a împărțit programul artistic cu Ansamblul „Cununa Carpaților”, al Centrului Național de Artă „Tinerimea Română”, Ansamblul „Kymata”, al Uniunii Elene din Ploiești, Ansamblul „Tama Daleko”, al Uniunii Sârbilor din România, Ansamblul „Doina Bucureștiului” și Taraful lui Enache din Morunglav, județul Olt.

Ilfovul a fost reprezentat și de Bianca Gheorghe, din Afumați, inclusă în programul soliștilor de muzică populară. Interpreta s-a aflat printre laureații primei ediții a Festivalului „Victoria Darvai”, alături de Ștefania Ilici din Prahova, Antonio Brașoveanu din Constanța, Nicolae Daniel și Mihai Iulian Florea din București, precum și Maria Moroianu din Brăila.

Manifestarea a reunit artiști cu repertorii și experiențe diferite, de la interpreți consacrați la tineri care au obținut rezultate la festivaluri de profil. ■

Pagină realizată de Antuanela ROȘIORU

Samurcășești, o nouă oprire pe harta pelerinajelor din Ilfov

Canonizarea Sfintei Evloghia adaugă mănăstirii de la Ciorogârla o poveste cu rădăcini în nordul Greciei. Evloghia Țârlea s-a născut în 1908 într-o familie de aromâni din nordul Greciei. Sursele indică fie Nimfeo, fie Nevesca. A ajuns la Samurcășești în 1939 și a murit la mănăstire pe 19 decembrie 1949, după ce a fost bătută de comuniști pentru credința pe care o propovăduia. Viața începută în nordul Greciei și încheiată la Ciorogârla dă acestei povești de viață o dimensiune care depășește granițele județului.
Pelerinul grec, aromânul sau românul care vine din altă parte a țării găsește aici o istorie comună, nu doar un loc de rugăciune. Pentru turismul spiritual, o asemenea poveste valorează mult.
Sfânta Evloghia a făcut în viață lucruri pe care oricine le poate înțelege, indiferent de confesiune: a ajutat săraci, a strâns bani pentru reconstrucția unei mănăstiri după cutremur și a mers prin sate să vorbească oamenilor. Povestea unei femei care a dăruit din puținul ei este un motiv bun pentru ca un vizitator să vină la Ciorogârla, fie că vine din țară, din Grecia sau de mai departe.
În 2025, Sfântul Sinod al BOR a aprobat canonizarea a 16 femei cu viață sfântă. Evloghia Țârlea este singura muceniță dintre ele, iar numele ei oficial este Sfânta Cuvioasă Muceniță Evloghia de la Samurcășești. Pe 15 ianuarie 2026 moaștele ei au fost scoase din mormânt la Samurcășești-Ciorogârla, iar la 4 octombrie 2026 la mănăstire a avut loc proclamarea locală a canonizării, la care a vorbit și Patriarhul Daniel. Patriarhul a spus că Sfânta Evloghia a fost o binecuvântare pentru săraci, pentru satele Munteniei și pentru Biserica încercată de prigoana comunistă.

Samurcășești are deja pelerini

Mănăstirea de la Ciorogârla nu pornește de la zero. În 2024, la Samurcășești au venit sute de pelerini pentru moaștele Sfântului Dimitrie cel Nou, care au făcut ultima oprire din Protoieria Ilfov Sud la această mănăstire. Un grup de masteranzi în teologie din București a inclus Samurcășeștii într-un pelerinaj tematic alături de Pasărea și Cernica. Au vizitat biserica așezământului și muzeul mănăstirii.
Canonizarea Sfintei Evloghia adaugă încă un element de interes acestui lăcaș. Proclamarea locală din 4 octombrie 2026 și pomenirea din 19 decembrie fac din mănăstire un loc cu o sărbătoare proprie. ■

Legenda Fecioarei zidite – o poveste misterioasă din Afumați

prof. **Marius-Ovidiu Sebe**

La marginea șoselei din Afumați, printre zidurile vechi care păstrează urmele unor vremuri îndepărtate, dăinuie o poveste tulburătoare: legenda Polixeniei, tânăra despre care se spune că ar fi fost zidită într-o construcție veche, în urma unei tragedii. Relatată într-un articol dedicat istoriei locului, legenda ne poartă într-un trecut în care suferința, sacrificiul și misterul se împletesc, iar zidurile uitate par să ascundă amintirea unor destine de mult dispărute. Dar locul cunoscut de localnici drept „La Ziduri” nu păstrează doar ecoul unei legende. Descoperirile arheologice din zonă - fundații vechi, vestigii ale unei așezări medievale și oseminte - mărturisesc existența unor comunități care au trăit aici cu secole în urmă.
S-ar putea afla o legătură între povestea Polixeniei și vestigiile descoperite? Deocamdată, nu există suficiente dovezi pentru a confirma o asemenea legătură. Legenda și cercetarea arheologică trebuie privite distinct, dar împreună ne oferă prilejul de a explora mai profund istoria și memoria acestui loc.

O legendă păstrată în memoria Afumațiului

În jurul vechilor ziduri, realitatea istorică și imaginația populară se întâlnesc într-o poveste care continuă să stârnească întrebări. Ce s-a întâmplat cu adevărat? Ce ne pot spune vestigiile trecutului și ce ne transmite legenda? Dincolo de răspunsurile pe care le poate oferi cercetarea istorică, povestea Polixeniei ne amintește că patrimoniul unei comunități nu este alcătuit doar din monumente și documente, ci și din legendele transmise din generație în generație. Afumațiul înseamnă istorie, patrimoniu și povești care merită descoperite și păstrate.
Legenda Fecioarei zidite poate deveni un reper al unui circuit cultural dedicat istoriei și tradițiilor comunei, aducând în atenția vizitatorilor atât vestigiile medievale de la „La Ziduri”, cât și bogăția memoriei locale.
La Ziduri, trecutul încă are povești de spus. ■

Bijuteriile de lângă noi

Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae” din Moara Domnească, un loc unde istoria vibrează

prof. **Marius-Ovidiu Sebe**

O poveste despre credință, familii cu rezonanță domnească, mărturii ale trecutului și pasiunea unui preot care a transformat memoria înaintașilor într-o adevărată lecție de istorie.

Există locuri care nu impresionează doar prin frumusețea lor arhitecturală, ci mai ales prin poveștile pe care le păstrează între ziduri. Locuri în care timpul pare să fi rămas încremenit, iar fiecare piatră, fiecare inscripție și fiecare obiect vechi devin mărturii ale unei istorii care așteaptă să fie redescoperită.

Un asemenea loc este Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae” din satul Moara Domnească, comuna Găneasa, județul Ilfov, un veritabil tezaur de istorie și spiritualitate, în care trecutul boieresc al acestor meleaguri se împletește cu credința și grija pentru memoria celor care au contribuit la dăinuirea comunității.

Zilele trecute, am avut privilegiul de a-i trece pragul și de a-l întâlni pe părintele Mihail Dobre, cel care păstorește de peste două decenii această comunitate și care, dincolo de misiunea sa pastorală, s-a dovedit a fi un adevărat păstrător al memoriei istorice locale.

Cu o pasiune molipsitoare, părintele mi-a oferit o veritabilă lecție de istorie, readucând în actualitate destinele ctitorilor, legăturile lor cu marile familii boierești și povestea unui lăcaș de cult care merită cunoscut mult mai bine decât o simplă oprire pe harta unei localități ilfovene.

O biserică ridicată peste veacuri de credință și istorie

Actuala biserică a fost construită în anul 1909, prin grija Paulinei Kotzebue, în memoria unor membri dragi ai familiei sale. Pisania de la intrare păstrează peste timp mesajul ctitoricesc:

„Am clădit această sfântă biserică, pentru comuna mea Moara Domnească, în amintirea prea iubiților mei, Maria și Sofia Mavros, Maria și Constantin Șuțu“.

Dincolo de această dată, istoria lăcașului coboară însă mult mai adânc în timp.

Documentele amintesc existența unei biserici de lemn, ridicată în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea de Zoița Cantacuzino, strănepoată de fiu a lui Șerban Vodă Cantacuzino. Ulterior, în anul 1817, a fost ridicată o biserică nouă, reparată mai târziu de generalul Nicolae Mavros și soția sa, Sevasta Alex Șuțu, iar apoi refăcută prin grija fiicei lor, Paulina Mavros, devenită prin căsătorie Kotzebue.

Astfel, actualul edificiu nu este doar o construcție religioasă de început de secol XX, ci continuatorul unei tradiții spirituale și ctitoricești care traversează mai bine de două secole. Arhitectura sa, atmosfera de reculegere și obiectele care au supraviețuit transformă biserica într-un spațiu în care istoria nu este doar povestită, ci poate fi văzută și atinsă.

Mărturii rare ale unei lumi dispărute

Printre cele mai valoroase elemente păstrate în interior se numără catapeteasma sculptată cu motive vegetale, provenită de la vechea biserică. Alături de aceasta, s-au păstrat strana de cântare și un dulap donat de Paulina Kotzebue ctitoriei sale, pe care se poate observa și astăzi blazonul familiei, alcătuit din inițialele numelui.

Un alt obiect de o deosebită valoare memorială este o mică cutiuță din argint, donată bisericii de Paulina Kotzebue, a cărei proveniență este atestată de inscripția păstrată. Sunt obiecte care, privite dincolo de valoarea lor materială, spun povestea unei epoci în care credința, filantropia și responsabilitatea față de comunitate se întâlneau în gesturile de ctitorire.

În fața lor, înțelegi că patrimoniul nu înseamnă doar monumente impunătoare sau colecții aflate în marile muzee. Uneori, el se păstrează discret, într-o biserică de sat, prin grija unor oameni care înțeleg că fiecare mărturie a trecutului este o parte din identitatea noastră.

O necropolă familială și o genealogie a memoriei

Unul dintre cele mai impresionante aspecte ale bisericii este legătura sa cu familia Mavros și cu urmașii acesteia. Lăcașul adăpostește osemintele lui Pavel Kotzebue, fiul Paulinei, decedat în 1947, și ale soției sale, Lidia Suhanova, sculptoriță cunoscută pentru realizarea Monumentului Eroilor Aviatori din București.

Rămășițele lor au fost mutate din cimitir și așezate în cripta ctitorei Paulina Kotzebue, decedată în 1912.

Tot aici este evocată memoria Mariei Ventura, bunica Paulinei Kotzebue, iar în fața bisericii, la intrare, se găsește mormântul nepotului domnitorului Mihail Șuțu.

Aceste mărturii conferă bisericii o dimensiune aparte, transformând-o într-un veritabil spațiu al memoriei familiale, unde istoria unor familii cu rol important în viața socială și culturală a vremii se întâlnește cu istoria comunității locale.

La intrare, o cruce de pomenire cu inscripție în limba slavonă veche, datată de părintele Mihail Dobre în anul 1842, adaugă o nouă filă acestei cronologii.

Piatra de moară – o mărturie de piatră a numelui și istoriei satului

În apropiere, o veche piatră de moară, descoperită în albia secată a Văii Pasărea, completează simbolic povestea locului. Așezată la intrarea în biserică, aceasta trimite cu gândul la vechea moară domnească și la istoria așezării, posibil încă din vremea lui Șerban Cantacuzino. Dincolo de aspectul său aparent modest, piatra poartă în sine o poveste care ne conduce către originile denumirii satului Moara Domnească și către vechile realități ale acestor locuri. Prezența ei evocă existența unei mori domnești, posibil legată de vremea lui Șerban Vodă Cantacuzino, și amintește de importanța pe care asemenea așezăminte gospodărești o aveau în viața economică și socială a comunităților de odinioară.

Nu este doar un obiect vechi, recuperat din albia unei văi, ci o veritabilă punte între trecut și prezent, între numele satului și istoria sa materială. Așezată la intrarea în biserică, piatra pare să vegheze simbolic asupra memoriei locului, amintindu-le celor care îi trec pragul că istoria unei comunități nu se scrie doar prin domnitori, ctitori și monumente, ci și prin obiectele simple care au însoțit viața de zi cu zi a înaintașilor. Într-un mod aproape poetic, vechea piatră de moară devine astfel un simbol al continuității: aceeași piatră care odinioară putea transforma grânele în hrană pentru oameni contribuie astăzi la păstrarea identității și memoriei satului.

Este încă o dovadă a felului în care părintele Mihail Dobre înțelege să valorifice fiecare vestigiu, fiecare obiect și fiecare indiciu al trecutului, transformându-le în repere ale unei lecții de istorie locală.

Generalul Nicolae Mavros și pasiunea pentru antichități

Povestea bisericii este strâns legată și de personalitatea generalului Nicolae Mavros, născut la 9 martie 1786, în cartierul Fanar din Constantinopol, și decedat la București, la 23 martie 1868. Dincolo de rolul său în istoria familiei și a lăcașului, Nicolae Mavros a fost un pasionat colecționar de antichități. Colecția sa, donată în scop cultural, a stat la baza fondării Muzeului Național de Antichități din București.

Această informație conferă bisericii o rezonanță culturală suplimentară. Nu vorbim doar despre un monument legat de familii boierești, ci și despre un loc conectat la începuturile preocupărilor moderne pentru conservarea și valorificarea patrimoniului arheologic românesc. Într-un fel, spiritul colecționarului de altădată pare să continue astăzi prin preocuparea părintelui Mihail Dobre pentru identificarea, conservarea și transmiterea mărturiilor istorice ale bisericii.

Părintele Mihail Dobre, între misiunea pastorală și vocația de păstrător al istoriei

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult în această vizită nu a fost doar bogăția istorică a lăcașului, ci bucuria autentică a părintelui Mihail Dobre de a împărtăși povestea sa.

Cu fiecare obiect prezentat, cu fiecare nume rostit și cu fiecare episod readus în atenție, părintele demonstra că istoria locală nu este pentru el o simplă înșiruire de date și evenimente, ci o responsabilitate morală.

A răscoli arhivele, a identifica mărturii, a păstra inscripții și a reconstitui legăturile dintre ctitori și comunitate înseamnă, în fond, a reda oamenilor sentimentul apartenenței la un loc cu identitate și rădăcini.

Părintele nu se limitează la a păstra un monument. El păstrează vie povestea celor care l-au ridicat, a celor care l-au îngrijit și a generațiilor care și-au găsit aici alinarea spirituală.

Într-o perioadă în care memoria locală riscă adesea să fie acoperită de ritmul alert al prezentului, o asemenea preocupare capătă o valoare aparte.

Un muzeu al memoriei, o lecție pentru generațiile tinere

Unul dintre proiectele pe care părintele Mihail Dobre și le-a propus este amenajarea unui mic muzeu în noua trapeză a bisericii, un spațiu dedicat istoriei lăcașului, ctitorilor și rezonanței domnești a trecutului local. Inițiativa are un potențial cultural și educațional remarcabil.

Pentru tinerii din Moara Domnească și din localitățile învecinate, un asemenea spațiu ar putea deveni o veritabilă sală de clasă în afara școlii, în care istoria să nu mai fie doar o disciplină din manual, ci o experiență directă.

Elevii ar putea descoperi aici ce înseamnă ctitoria, cum se citește o pisanie, ce informații ascunde o inscripție veche, cum se păstrează un obiect de patrimoniu și în ce fel destinele unor familii se intersectează cu istoria unei comunități.

Mai mult decât atât, proiectul ar putea constitui punctul de plecare pentru activități educaționale, vizite tematice, ateliere de istorie locală și întâlniri intergeneraționale. Într-o lume în care tinerii sunt conectați permanent la informație, dar nu întotdeauna și la propriile rădăcini, apropierea de patrimoniul local poate deveni o formă autentică de educație pentru identitate, responsabilitate și respect.

Iar Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae” are toate premisele pentru a deveni un asemenea reper.

Istoria nu trebuie doar păstrată, ci și transmisă

Am plecat de la Moara Domnească cu sentimentul că descoperisem una dintre acele bijuterii discrete ale patrimoniului ilfovean, aflate atât de aproape de noi, dar prea puțin cunoscute.

Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae” este mai mult decât un lăcaș de rugăciune. Este un fragment viu din istoria familiilor Mavros, Șuțu și Kotzebue, un spațiu în care arhitectura, arta, memoria funerară și spiritualitatea alcătuiesc împreună o poveste fascinantă.

Dar, poate mai presus de toate, este dovada că patrimoniul continuă să trăiască atunci când există oameni care îl iubesc și îi înțeleg valoarea.

Prin pasiunea sa, părintele Mihail Dobre ne reamintește că respectul față de înaintași nu se exprimă doar prin pomenirea numelor lor, ci și prin grija de a transmite mai departe ceea ce au lăsat în urmă.

Iar într-o zi, când un copil va păși în micul muzeu al bisericii și va descoperi povestea Paulinei Kotzebue, a generalului Nicolae Mavros sau a vechii pietre de moară, istoria va înceta să mai fie ceva îndepărtat.

Va deveni propria sa poveste.

Pentru că adevăratele bijuterii ale patrimoniului nu sunt doar cele pe care le admirăm, ci mai ales cele pe care avem grijă să le lăsăm vii pentru generațiile care vin. ■

Arhivele memoriei: filme, imagini și voci care păstrează trecutul

Județul Ilfov are un loc aparte în istoria patrimoniului cinematografic românesc. La Jilava funcționează Arhiva Națională de Filme, instituția care conservă și restaurează pelicule și documente despre istoria cinematografiei. Buftea, prin studiourile sale, completează acest tablou cu o istorie legată de producția de film. ***Ziua Mondială a Patrimoniului Audiovizual***, marcată anual la 27 octombrie, atrage atenția asupra necesității de a păstra filmele, înregistrările sonore, fotografiile și documentele care surprind viața oamenilor și transformările societății. În 2026, tema UNESCO a fost „Fereastra ta către lume" („Your Window to the World"), care evidențiază rolul patrimoniului audiovizual în cunoașterea societăților și culturilor. Pentru Ilfov, această zi oferă un prilej de a explora atât istoria cinematografiei, cât și documentele care ilustrează evoluția localităților, a tradițiilor și a comunităților.

Antuanela ROȘIORU

Jilava, un reper al patrimoniului cinematografic

Un punct important al patrimoniului audiovizual din județ este Arhiva Națională de Filme, cu sediul în comuna Jilava. Instituția colecționează, cercetează, conservă, restaurează și pune în valoare patrimoniul cinematografic românesc și internațional. Arhiva a fost înființată la 4 iulie 1957, sub denumirea de Arhiva de Filme Cinematografice. Potrivit istoricului instituției, în 1965 a fost amenajată o zonă a fortului Jilava pentru păstrarea filmelor și a fost construit primul depozit destinat special conservării peliculelor. Ulterior, au fost adăugate alte spații de depozitare, iar activitatea s-a extins către transferul digital și restaurarea filmelor. Colecțiile includ producții care documentează începuturile cinematografiei românești, între care „Independența României" (1912), precum și filme documentare, de ficțiune și de animație din perioade diferite. Instituția păstrează și fotografii, afișe, scenarii și alte documente legate de istoria filmului. Prezența Arhivei Naționale de Filme în Ilfov leagă județul de activitatea de conservare a unor documente care fac parte din patrimoniul cultural național.

Buftea și istoria filmului românesc

Orașul Buftea este un alt reper pentru documentarea patrimoniului audiovizual. Studiourile cinematografice de aici au fost implicate în producția de filme românești, iar istoria lor poate fi reconstituită prin fotografii, documente de producție, imagini de pe platouri și mărturii ale celor care au lucrat în cinematografie.

Foto: Ministerul Culturii

Arhivele familiilor, o sursă ignorată

Patrimoniul audiovizual nu este alcătuit numai din filme profesionale. Atrași mai ales de lucrurile intens promovate, ignorăm un patrimoniu audiovizual mult mai aproape de noi: arhivele personale de filme, înregistrări audio sau fotografii. Uităm că aproape toate familiile au propriile fotografii, filmări de amator, casete VHS, benzi magnetice și înregistrări digitale care surprind nunți, serbări școlare, sărbători religioase, obiceiuri sau schimbări ale localităților.
În Ilfov, asemenea materiale pot documenta transformarea satelor, extinderea cartierelor rezidențiale, evoluția școlilor și a instituțiilor sau dispariția unor ocupații. O filmare veche poate arăta cum arătau o stradă, o piață ori un cămin cultural înaintea modificărilor produse de dezvoltarea localității.
Printr-un efort comun bine coordonat, primăriile, bibliotecile, școlile și instituțiile culturale ar putea inventaria documentele pe care le dețin și ar putea încuraja familiile să semnaleze existența unor colecții private. Materialele identificate ar trebui datate, descrise și păstrate în condiții bune, într-o arhivă digitală locală care ar putea reuni aceste documente și le-ar putea face accesibile publicului și cercetătorilor, în cadrul unui proiect care să asigure conservarea și publicarea lor.
Așadar, Ziua Mondială a Patrimoniului Audiovizual readuce în atenție valoarea acestor documente și nevoia de a le păstra în condiții care să permită consultarea lor și de către generațiile viitoare. ■

***Surse documentare**: UNESCO – Ziua Mondială a Patrimoniului Audiovizual; Arhiva Națională de Filme – istoricul instituției și prezentarea colecțiilor; Hotărârea Guvernului nr. 1.063/2005 privind organizarea și funcționarea Arhivei Naționale de Filme.*

Silvia Popovici – O emblemă a Generației de Aur a teatrului și filmului românesc

Victor Colonelu, regizor de film (Otopeni)

Amintiri din copilărie: Magia filmărilor din Gara Obor

Prin primăvara anului 1956, pe când frecventam Cercul Cinematografic de la Palatul Pionierilor, am fost invitați într-o vizită la Studiourile Cinematografice din Buftea. Am descoperit atunci o lume fascinantă: săli de înregistrări audio, laboratoare, ateliere de decoruri și platouri vaste. În acea perioadă se filmau secvențe din „*Valurile Dunării*" și se construiau interioarele de gară pentru filmul „*Furtuna*" (regia Andrei Blaier și Sinișa Ivetici).
Mai târziu, în vara anului 1957, Gara Obor s-a transformat într-un imens platou de filmare în aer liber. Pentru continuarea filmărilor exterioare la „*Furtuna*", s-au amenajat decoruri de poduri, iar zona a fost populată de numeroși figuranți îmbrăcați în uniforme românești și germane. Noi, copiii din cartier, ne-am cocoțat pe un depozit de lemne din apropiere pentru a urmări spectacolul. Asistam fascinați la scene de luptă, împușcături, explozii provocate de geniști, vagoane incendiate și atacul trupelor germane. Militarii români luptau eroic printre mașini abandonate și răniți. La fiecare pauză de filmare, „morții" și „răniții" se ridicau de la pământ, iar liniștea revenea pentru câteva minute, înainte ca regizorul să ceară o nouă dublă.
Gara Obor a rămas un spațiu de poveste pentru cinematografia românească, iar una dintre cele mai importante producții găzduite aici a fost filmul de epocă „Darclée", un lungmetraj color de o rară frumusețe, bogat în secvențe muzicale. Rolul titularei - celebra soprană română Hariclea Darclée - i-a fost încredințat actriței Silvia Popovici.

Formarea artistică și afirmarea pe scenă

Născută la 7 mai 1933 în localitatea Fundata, județul Brașov, Silvia Popovici și-a manifestat talentul artistic încă din anii de școală, când scria poezii, epigrame și satire, participând la concursuri interșcolare și spectacole de recitări. Tot în acea perioadă a jucat în travesti, dând viață personajului Cațavencu.
Ulterior, în cadrul Ansamblului U.T.M., a interpretat roluri importante: Liuba în „*Articolul 24*", Uliana în „*Tânăra gardă*" (regia Tadeu Arsenie) și Mița Baston în „*D-ale carnavalului*", jucând alături de viitori mari actori precum George Constantin, Gheorghe Cozorici și Gina Patrichi.
În 1956 a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale" din București, făcând parte din legendara „Promoție de Aur" a teatrului românesc, alături de Amza Pellea, Victor Rebengiuc și Mircea Albulescu.
Cariera sa teatrală a fost una remarcabilă, construind roluri de o mare complexitate și profunzime pe scenele Teatrelor Naționale din Craiova (1956-1963), Cluj-Napoca (1963-1966) și București (1967-1993).

În spatele cortinei: Viața personală și destinul tragic

În plan personal, Silvia Popovici a fost căsătorită cu demnitarul Maxim Berghianu. După Revoluția din decembrie 1989, a circulat speculația conform căreia actrița ar fi fost o apropiată a Elenei Ceaușescu. În realitate însă, așa cum a mărturisit Emilia Marinela Macovescu (soția fostului ministru de externe George Macovescu), Elena Ceaușescu nutrea o antipatie profundă față de actriță. Frumusețea carismatică, grația și talentul uriaș i-au atras Silviei Popovici marginalizarea în ultimii ani ai regimului comunist, cariera și viața fiindu-i afectate de resentimentele „cabinetului 2".
Actrița s-a stins din viață la 16 septembrie 1993, la vârsta de 60 de ani. Amintirea sa rămâne însă vie: o artistă completă a teatrului și filmului românesc pe care generațiile tinere au datoria să o redescopere prin intermediul filmelor și înregistrărilor memorabile pe care ni le-a lăsat moștenire.

Foto: Wikipedia / Revista Cinema

Cariera cinematografică și rolurile de referință

După debutul din studenție în scurtmetrajul „*La mere*" (1953), Silvia Popovici a devenit extrem de populară odată cu rolul din „Darclée" (1960), regizat de Mihai Iacob. Interpretarea sa excepțională - dublată în ariile de operă de vocea sopranei Arta Florescu - a fost considerată de actriță drept „cel mai mare examen din viața sa".
Au urmat rolurile din „*Omul de lângă tine*" (1961) și „*O dragoste lungă de-o seară*" (1963), ambele în regia lui Horea Popescu. Consacrarea definitivă în film a venit însă prin colaborarea strânsă cu regizoarea Malvina Urșianu, care i-a oferit rolul principal în „Gioconda fără surâs" (1968). Colaborarea dintre cele două a continuat cu succes în producții emblematice precum „*Serata*" (1971), „*Trecătoarele iubiri*" (1974) și „*Întoarcerea lui Vodă Lăpușneanu*" (1980).
Televiziunea i-a adus o imensă popularitate în rândul publicului larg prin rolul *Oana* din serialul TV „Mușatinii" (13 episoade), regizat de Sorana Coroamă-Stanca.
Filmografie selectivă: • *La mere* (1953) / *Blanca* (1955) / *Ora H* (1956) • *Bijuterii de familie* (1958) / *Darclée* (1960) / *Furtuna* (1960) • *Omul de lângă tine* (1961) / *O dragoste lungă de-o seară* (1963) • *Gioconda fără surâs* (1968) / *Serata* (1971) / *Mușatinii* (serial TV, 1971) • *Piticul din grădina de vară* (1972) / *Trecătoarele iubiri* (1974) / *Mușatinii* (1971) • *Rătăcire* (1978) / *Mânia* (1978) / *Trepte pe cer* (1978) • *Întoarcerea lui Vodă Lăpușneanu* (1980) / *Ancheta* (1980) • *Stâlpii societății* (1988) / *Enigmele se explică în zori* (1989)
Distincții și premii
Pentru activitatea sa artistică deosebită, Silvia Popovici a primit numeroase recunoașteri:
• Premiul I la Concursul tinerilor actori pentru rolul *Maria* din piesa „*Tânăra generație*" (1957) • Premiul II la Concursul tinerilor actori pentru rolul Olga din piesa „*Ani de pribegie*" (1957) • Premiul III la Concursul de dramaturgie originală pentru rolul *Magda* din piesa „*Arcul de Triumf*" (1958) • Ordinul Meritul Cultural clasa a III-a (1967) • Ordinul Meritul Cultural clasa a II-a (1971) ■

Primul cuvânt de pe tablă

Prof. pentru învățământul primar, **Verginia ANGHEL**,
director al Școlii Gimnaziale Nr. 1 Mogoșoaia

Mă gândesc des la ce ne rămâne din școală. Rareori sunt formulele sau datele din manual. Mai degrabă sunt momentele în care ceva a părut, brusc, mai mare decât clasa în care stăteam.
Cred că așa va fi și pentru cei 20 de elevi de la Școala Gimnazială Nr. 1 Mogoșoaia, care pe 8 octombrie 2026 au avut prima lecție de limba coreeană.
Primul cuvânt scris pe tablă a fost „prietenie“. Mi se pare o alegere care spune mai mult decât orice program. Putea fi „salut“ sau „mulțumesc“, cuvintele practice cu care începe orice curs de limbă. S-a început însă cu o idee, scrisă chiar de ambasadorul Republicii Coreea în România, Hur Seung-chul.
Pentru niște copii de gimnaziu, un asemenea gest înseamnă că lumea de dincolo de graniță nu mai e un loc abstract din atlas. E un loc în care cineva ți-a scris cu mâna lui primul cuvânt.
Nu știu cum e să înveți alfabetul coreean la vârsta gimnaziului, dar îmi imaginez emoția de a privi semne pe care nu le înțelegi și de a descoperi că, încetul cu încetul, încep să capete sens. Aici cred că se află prima lecție, mai importantă decât limba însăși: ceea ce pare străin poate deveni familiar, cu răbdare și curiozitate. Un copil care a trăit asta o dată va privi diferit orice lucru nou care îi iese în cale.
Se spune adesea că școala publică e prinsă între programă, examene și lipsa resurselor și că nu mai are loc pentru altceva. Mogoșoaia arată că se poate și altfel. Programul este realizat prin colaborarea dintre Primărie, Centrul Cultural Mogoșoaia, Academia Coreeană Arirang și școală, iar la inaugurare a fost semnat un protocol între centrul cultural și academie. Nu e nimic spectaculos în asta, și tocmai de aceea mi se pare valoros: oameni și instituții au hotărât să-și pună laolaltă forțele pentru copiii din comunitate. Organizatorii îl prezintă drept o premieră națională pentru o școală publică, dar și fără această etichetă ideea rămâne frumoasă prin simplitatea ei.
Nu cred că toți cei 20 de elevi vor ajunge să studieze sau să lucreze în Coreea, și nici nu e nevoie. Unii vor uita cuvintele, alții poate vor merge mai departe. Toți vor ști însă, din experiență proprie, că lumea e mai largă decât clasa, decât strada, decât ce le este la îndemână. Uneori, o singură ușă deschisă la timp schimbă felul în care un copil se vede pe sine.
Asta înseamnă, cred, educația interculturală: nu doar să afli despre alții, ci să afli că ai loc într-o lume mai mare.
Respectul față de o altă cultură nu se învață din predici. Se învață prin contact, prin curiozitate, prin bucuria de a rosti pentru prima dată un cuvânt într-o limbă care nu e a ta. Când înveți să spui „prietenie“ în coreeană, îți dai seama că oamenii de la mii de kilometri distanță au cuvinte pentru aceleași lucruri pentru care le avem și noi. Iar diferențele, care păreau bariere, devin motive de interes.
Peste ani, copiii aceștia își vor aminti probabil mai puțin regulile gramaticale și mai mult ziua în care un ambasador a intrat în clasa lor și le-a dat primele manuale. Îmi place să cred că atunci vor înțelege ce li s-a oferit de fapt: ideea că educația nu se oprește la ușa școlii și că și o școală de comună poate fi o fereastră spre lume. ■

Aș vrea ca povestea de la Mogoșoaia să nu rămână un caz izolat. Nu e nevoie de proiecte uriașe, ci de oameni dispuși să creadă că un copil merită mai mult decât strictul necesar. Un cuvânt scris pe tablă poate fi începutul.
La inaugurarea programului-pilot de limba coreeană au participat Excelența Sa Hur Seung-chul, ambasadorul Republicii Coreea în România, Chung Moon Bae, secretar al II-lea al Ambasadei, primarul comunei Mogoșoaia, Florin Covaci, Verginia Anghel și Anișoara Găișteanu, directorul, respectiv directorul adjunct al Școlii Gimnaziale Nr. 1 Mogoșoaia, Jeong Jihoon, reprezentantul Academiei Coreene Arirang, și Simona Tănăsescu, directorul Centrului Cultural Mogoșoaia.

Elevii Liceului „Ioan Petruș” din Otopeni au vizitat Muzeul Național Cotroceni și Administrația Prezidențială

Denisa POPESCU, elevă în clasa a XI-a la Liceul Teoretic „Ioan Petruș” Otopeni

Membrii Clubului de Debate al Liceului „Ioan Petruș” din Otopeni au vizitat la jumătatea lunii octombrie Muzeul Național Cotroceni și Palatul Cotroceni, unde își desfășoară activitatea Administrația Prezidențială. Programul a inclus un tur al muzeului și o discuție cu reprezentanți ai instituției prezidențiale.
Vizita le-a oferit elevilor ocazia de a descoperi istoria Palatului Cotroceni și de a afla mai multe despre funcționarea administrației publice. Turul muzeului le-a stârnit interesul pentru istoria familiei regale a României și a fost un bun prilej pentru aprofundarea unor informații învățate la orele de istorie.
Programul a continuat cu o vizită în spațiile în care funcționează Administrația Prezidențială, unde au aflat informații despre activitatea instituției și rolul ei în administrația publică.
La finalul întâlnirii, membrii clubului au discutat cu Consilierul de Stat Cristian Roșu, șeful Oficiului pentru Relații cu Cetățenii, și cu Consilierul de Stat Raluca-Roxana Butnaru, Consilier de Stat la Cancelaria Ordinelor. Dialogul le-a permis să adreseze întrebări despre activitatea instituției și să primească răspunsuri și sfaturi pentru viitor.
Activitatea s-a desfășurat cu sprijinul profesoarei Elena Niculae, căreia elevii i-au mulțumit pentru susținerea acordată Clubului de Debate.
Vizita a îmbinat descoperirea patrimoniului istoric cu familiarizarea elevilor cu instituțiile statului și cu rolul administrației publice. ■

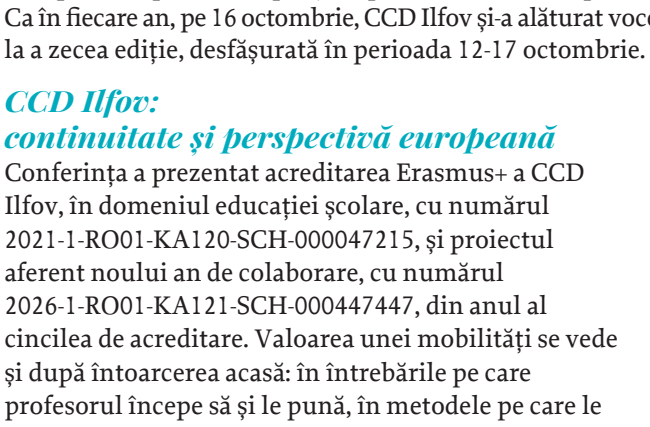
Experienţe europene, idei care prind viaţă în şcoală

prof. **Simona Gabriela LUCA**

Conferinţa organizată de Casa Corpului Didactic Ilfov în cadrul ErasmusDays Europe a adus în prim-plan proiecte, acreditări şi experienţe Erasmus+, deschizând totodată perspectiva colaborării în consorţiul 2026-2027. Evenimentul online a reunit 235 de participanţi şi a oferit un spaţiu de dialog despre ce învăţăm din experienţele europene, ce putem adapta şi ce putem duce mai departe în lucrul cu elevii şi cu comunitatea educaţională.
Ca în fiecare an, pe 16 octombrie, CCD Ilfov şi-a alăturat vocea comunităţii Erasmus+. În 2026, ErasmusDays a ajuns la a zecea ediţie, desfăşurată în perioada 12-17 octombrie.

CCD Ilfov: continuitate şi perspectivă europeană

Conferinţa a prezentat acreditarea Erasmus+ a CCD Ilfov, în domeniul educaţiei şcolare, cu numărul 2021-1-RO01-KA120-SCH-000047215, şi proiectul aferent noului an de colaborare, cu numărul 2026-1-RO01-KA121-SCH-000447447, din anul al cincilea de acreditare. Valoarea unei mobilităţi se vede şi după întoarcerea acasă: în întrebările pe care profesorul începe să şi le pună, în metodele pe care le adaptează, în disponibilitatea de a lucra cu ceilalţi şi în atenţia acordată nevoilor fiecărui copil.
CCD Ilfov a fost reprezentată de prof. Mariana Marcela Liscan şi prof. Simona Gabriela Luca. Pentru 2026-2027, consorţiul format din nouă unităţi de învăţământ, coordonat de CCD Ilfov, reuneşte următoarele unităţi de învăţământ din judeţul Ilfov - Grădiniţa „Voinicel" Chitila, Grădiniţa cu Program Normal şi Prelungit „Tărâmul Prieteniei", Grădiniţa Nr. 3 Voluntari, Liceul Teoretic „Horia Hulubei", Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu", Şcoala Gimnazială Nr. 1 Buftea, Şcoala Gimnazială Nr. 1 Gruiu, Şcoala Gimnazială Nr. 1 Dascălu şi Şcoala Gimnazială Nr. 2 Chitila.
Reunirea grădiniţelor, şcolilor gimnaziale şi liceelor creează un cadru valoros pentru schimbul de perspective.

Invitaţi naţionali şi o temă importantă: incluziunea digitală a părinţilor

Profesorii Anca Peptan şi Romeo Bibirigea, reprezentanţi ai Asociaţiei Smart Educational Projects, au prezentat proiectul D.E.P.A.R.T. – Digital Education for Parents at Risk of Technology Exclusion, cu numărul 2025-1-RO01-KA220-ADU-000353764. Tema deschide o discuţie necesară despre relaţia dintre familie şi şcoală:

> Într-o lume în care comunicarea şi resursele de învăţare se mută în mediul digital, accesul la tehnologie trebuie însoţit de capacitatea de a o înţelege şi de a o folosi.

O comunitate de profesionişti, experienţe care merită împărtăşite

Prezentările au adus împreună învăţământul şcolar, formarea profesională, asistenţa educaţională şi formarea continuă a cadrelor didactice. Au contribuit Cosmina-Elena Avram, Monica Floris Kiriţă şi Eugenia Marinescu (Liceul Teoretic „Ioan Petruş" din Otopeni, Ilfov), Valentin Creţu (Şcoala Gimnazială „Mihai Eminescu" din Ghermăneşti–Snagov) pentru instituţia acreditată Erasmus+ cu numărul 2020-1-RO01-KA120-SCH-095300, Maria Marinela Fufă (Liceul Tehnologic „Pamfil Şeicaru" din Ciorogârla), cu experienţa Erasmus+ în domeniul VET, pentru care a fost comunicat identificatorul KA120-VET-9F77AE15, Constanţa Monica Geambaşu (Centrul Judeţean de Resurse şi Asistenţă Educaţională Ilfov, instituţie cu acreditarea Erasmus+ nr. 2020-1-RO01-KA120-SCH-095650), care a adus perspectiva serviciilor de sprijin şi asistenţă educaţională, Nicoleta-Denisa Ion (Şcoala Gimnazială Nr. 1 Nuci), Viorica Petrişor (Şcoala Gimnazială Nr. 1 Jilava şi Şcoala Gimnazială Nr. 1 Copăceni), Cristina Maria Mărculescu (Şcoala Gimnazială „Anton Pann" din Voluntari), în contextul acreditării Erasmus+ 2022-1-RO01-KA120-SCH-000105322 şi Georgeta Bolojan (Casa Corpului Didactic Bucureşti, instituţie acreditată Erasmus+ cu numărul 2022-1-RO01-KA120-SCH-000108315).

> Toate contribuţiile au oferit participanţilor ocazia de a cunoaşte parcursuri instituţionale diferite şi de a descoperi puncte de întâlnire pentru colaborări viitoare.

De la experienţa europeană la schimbarea din clasă

Când ceea ce este prezentat poate fi înţeles, discutat şi adaptat, diseminarea capătă sens, iar profesorii au un rol important pentru că ei fac legătura dintre experienţa europeană şi realitatea clasei. O metodă observată într-o mobilitate sau o resursă descoperită printr-un parteneriat este valoroasă când răspunde unei nevoi concrete de învăţare. ■

La ediţia aniversară ErasmusDays, în 2026 CCD Ilfov a pus în lumină oamenii care dau viaţă proiectelor europene şi a deschis un nou orizont de colaborare prin consorţiul 2026-2027. Pentru că Europa educaţiei ajunge în fiecare şcoală prin oamenii care aduc acasă ceea ce au învăţat şi aleg să împărtăşească.

CCD Ilfov:

De la sprijin metodic la educaţia în era inteligenţei artificiale

prof. **Mariana Marcela LISCAN**, director CCD Ilfov

Unul dintre evenimentele de la începutul anului şcolar, aflate pe agenda Inspectoratului Şcolar Judeţean Ilfov, este prezentarea Raportului privind starea învăţământului din judeţul Ilfov pentru anul şcolar 2025-2026. Casa Corpului Didactic Ilfov a fost invitată să prezinte principalele rezultate şi activităţi din domeniul dezvoltării profesionale, precum şi programele de formare şi perfecţionare destinate personalului din învăţământul preuniversitar ilfovean.
În intervenţia mea, am subliniat că, în anul şcolar 2025-2026, CCD Ilfov şi-a menţinut rolul de instituţie-resursă pentru cadrele didactice şi unităţile de învăţământ, cu accent pe calitatea programelor de formare, monitorizarea activităţilor şi colaborarea profesională.
Pornind de la principiul asigurării accesului echitabil la pregătire profesională şi la sprijin metodic pentru dezvoltarea carierei didactice, CCD Ilfov a organizat programe gratuite pentru cadrele didactice debutante şi suplinitoare. Acestea au urmărit pregătirea participanţilor pentru examenele de evoluţie şi certificare profesională.
La activităţile de pregătire metodică pentru examenul de definitivare în învăţământ, cu o durată totală de 24 de ore, au participat 180 de cadre didactice.

> În cadrul demersurilor de internaţionalizare a ofertei de formare, în perioada 4-6 iunie 2025, CCD Ilfov a organizat la Roma workshopul ***„European Education in the Era of Artificial Intelligence and Robotics"***, dedicat impactului inteligenţei artificiale şi al roboticii asupra educaţiei şi formării profesionale.

Discuţiile au vizat utilizarea pedagogică şi responsabilă a instrumentelor bazate pe inteligenţă artificială, dezvoltarea dialogului profesional dintre România şi Italia, consolidarea cooperării instituţionale şi promovarea unei abordări educaţionale centrate pe elev şi pe valorile umane.
Pentru perioada următoare, printre direcţiile de acţiune ale CCD Ilfov se numără dezvoltarea competenţelor digitale, îmbunătăţirea instrumentelor de evaluare a impactului programelor de formare şi extinderea cooperării europene.
Referitor la aprofundarea evaluării impactului, este necesară urmărirea transferului competenţelor în practica educaţională. De asemenea, extinderea utilizării instrumentelor digitale va fi susţinută prin monitorizarea activităţilor, raportarea rezultatelor şi crearea unor comunităţi profesionale online.
În ceea ce priveşte consolidarea colaborării CCD-ISJ-şcoli, aceasta urmăreşte identificarea nevoilor reale şi intervenţii adaptate contextului judeţean.
Pentru diversificarea ofertei de formare au fost iniţiate programe adaptate transformărilor din sistemul educaţional ilfovean. Au fost urmărite extinderea colaborărilor europene şi valorificarea proiectelor Erasmus+ şi a parteneriatelor internaţionale. ■